

[Steincke.]

det er ikke almindeligt, at en Justitsminister giver Rigsadvokaten Ordre, naar der foreligger en vedtagen Lov. Jeg kan ikke se, at der er noget mærkeligt i, at Justitsministeren har indskrænket sig til at give Rigsadvokaten en Meddelelse om, hvorledes Rigsdagens Stilling var til denne Lov, og naar det ærede Medlem, tilsyneladende i hvert Fald, lod, som om den forhenværende Justitsminister, altsaa det ærede Medlem af Folketinget Hr. Busch-Jensen, ikke havde svaret paa Angreb af den Karakter, der i Dag er fremsat igen, vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa det Svar, der findes i Folketingstidende Sp. 5361—62. Hvis jeg provokerer, skal jeg anmode den højtærede Formand om Tilladelse til at læse dette Svar. I Øjeblikket vil jeg nøjes med at henvise det ærede Medlem Hr. Rytter til at læse det.

Malchau: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser om Frihedsbevægelsen; disse Udtalelser kan jeg Ord til andet underskrive. Den højtærede Justitsminister følte sig pikeret over mine Bemærkninger om Bjerget og Musen. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg aldeles ikke fremsatte disse Bemærkninger for at hovere; det var heller ikke, fordi jeg vilde være morsom, jeg vilde kun konstatere, at set med mine Øjne i Relation til den Kritik og den Omtale, der paa forskellig Maade og forskellige Steder har været af Loven, fandt jeg, at det Resultat, vi er naaet til i Dag med det Lovforslag, vi her behandler angaaende Ændringer i Straffelovstillægget, i Virkeligheden kun er forholdsvist lille. I mit første Indlæg udtalte jeg min fulde Anerkendelse af de Forbedringer, Lovforslaget indeholdt baade med Hensyn til Prøveløsladelse og paa anden Maade. Man kan naturligvis ikke komme uden om — det vil jeg ikke benægte —, at der er visse Forbedringer, men stort set er det ingen Omkalfatring, hvad man ogsaa fra alle Sider er enig om.

Hvad angaar min Omtale af Varulvene og Faarhuslejren, var det naturligvis ikke Hensigten, at det skulde være nogen Insinuation fra min Side. De Oplysninger, jeg sad inde med, har jeg ikke haft Lejlighed til at kontrollere, og jeg takker derfor den højtærede Justitsminister for hans Korrigering.

Det ærede Medlem Hr. Rytter omtalte det tyske Mindretal og dets Forhold med Hensyn til, at mange var gaaet i tysk Krigstjeneste ved Fronten uden for Landets Grænser. Man kan naturligvis have forskellige Meninger om, hvor haardt noget saadant

skal straffes, hvad der skal lægges til Grund for Straffudmaalingen, og hvor mange formildende Omstændigheder der kan ligge i det tyske Mindretals særlige Forhold. Men jeg vil alligevel have Lov til at udtrykke min Forbavselse over, at det ærede Medlem Hr. Rytter virkelig tilsyneladende vilde forsøge at forsvare det tyske Mindretals Handling. Det synes jeg ikke man kan gøre. Man maa dog huske paa, at trods alt er det jo danske Statsborgere, det drejer sig om.

Rytter: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Malchau, at jeg ikke blot forsvarer det med de tyske Statsborgere i det Tilfælde, hvor de har været ved Østfronten og ikke har gjort sig skyldig i noget andet — jeg nævner ikke dette, fordi de falder ind under den almindelige Regel —, men efter mit Synspunkt gælder det alle, som har været ved Østfronten, og der har jeg særlig fremhævet dem, som var inde under denne moralske Konflikt. Altsaa, mit Forsvar gælder alle, ikke alene dem nede fra Sønderjylland, men vel at mærke kun dem, der har været ved Østfronten, ikke dem, der herhjemme har gjort tysk Krigstjeneste mod danske Statsborgere — det er noget helt andet.

Maa jeg over for det ærede Medlem Hr. Steincke sige, at nu har jeg set Svaret efter at være gjort opmærksom derpaa, men denne ene Side handler kun om een eneste Ting, nemlig om Cirkulæret af August 1945, og det er et specielt Cirkulære. Det, jeg har efterlyst, er det almindelige Cirkulære om, hvorledes man skulde forfølge disse Sager. Saa siger det ærede Medlem, at det er ikke almindelig Skik, at man giver Ordre til Rigsadvokaten. Det forstaar jeg ikke. Man giver ikke skriftlig Ordre, men naar man kalder vedkommende op til mundtlig Konference, overbringer man ham ikke blot en Meddelelse, men siger vel et eller andet om, at nu skal disse Sager gennemføres; og hvis han ikke vil og siger, han vil spekulere over Retningslinierne, maa man sige, at det er en Misforstaaelse, Retningslinierne er fastlagt af Samlingsregeringen, Retningslinierne er fastsat i Folketinget, i Landstinget og af alle Ordførerne, saa der er ikke noget at spekulere over nu. Det er ikke Meningen, De skal komme med en Indstilling til mig. Det er en Ordre, der nu skal udføres!

Steincke: Det sidste skal jeg ikke kunne svare paa. Jeg har aldrig i de 6½ Aar, jeg har været Justitsminister, været i den Situation, at jeg har behøvet at give Rigsadvokaten nogen som helst Ordre. Jeg er gaaet ud fra, at han med Kendskab til de